

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt negyedévre 1 frt Egyes számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felolvas szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: **Papp György**, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadónivatal: Püsp. Lyc. nyomda
Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Az E. M. K. E.

Az Emke közgyűlését jövő hóban Kolozsvárrt fogja megtartani.

Örömmel tapasztaljuk, hogy az a viszály, mely az Emke egyesületben a múlt évben kitört, az új szervezeti szabályok megalkotásával elenyészett, s így együttesen, együttes erővel törekedhetnek a tagok arra, hogy azt a szép célt, melyet az Emke magának kitűzött előmozdítsák.

Országszerte szükségét érezzük ennek, mert hisz sajnosan kell tapasztalunk azt, hogy a múlt idők hanyagságát nagyon sok idő múlva hozhatjuk helyre, lassan kell haladnunk, mert nagyon rögzös az út, melyet a nemzeti élet fejlesztése tekintetében meg kell.

Lassan, de annál több áldozattal kell célunkat elérni, mert kevés gondot fordítottunk eddig ezen célra.

Mig a régiek a jó napszámos keresésen kívül mit sem tettek, sőt elhanyagolták akkori hatalmuk tetőpontját, elkövetni azt, mi az állameszmét egyedül képes fenntartani, t. i. a nyelv terjesztését és művelését, ma már kétszeres erővel, igyekezettel és áldozattal kell oda törekednünk, hogy a bérczes haza oly helyein, hol a törzsgyökerez, de beékel magyarság közé magyar nyelv még vendégként sem juthatott el, otthonossá váljék.

És sok az ilyen hely, sok felé kell gondot fordítani, lépésről-lépésre haladva minden egyes ház küszöbén meg kell álljunk, mert első sorban oda kell hatnunk, hogy a megközelítendő házban

békés családokra találva a nyelvet mint anyanyelvüket örömmel fogadják, kisdedeiket e nyelven tanítsák, azért, hogy a mit a szülő elfeledett a gyermek újból eszükbe juttassa.

Egyes helyek mutatnak rá példát arra, hogy óvodás gyerekeink terjesztették a szülői házban az általuk elsajátított nyelvet, az Emke eddig elfoglalt helyein fölállított Emke iskolák növendékei tanították meg szülőiket anyanyelvükre, — s így tovább haladva lassan-lassan, elérjük azt, hogy azon helységek, melyek a szorgos gondozás hiányában anyanyelvüket megtartani nem tudták maholnap újból visszahódítva lesznek.

Azt hisszük, hogy a jelen évi gyűlésünk látogatott lesz.

A király és az „Erzsébet királyné alapítvány.”

Jóságos uralkodónk is értesült immár az özvegy gróf Teleki Sándorné és kosorus irónk Jókai Mór elnöklete alatt alakuló „Erzsébet királyné alapítvány”-ról Perczel Dezső belügyminiszter előterjesztése folytán. Szeretett királyunk mélyen meghatva vette legkegyelmesebben tudomásul azt a nemes és humánus célt, melyet felejtethetlen Erzsébet királynéról elnevezett országos alapítvány maga elé tűzött. És ebben az ügyben a belügyminiszter a napokban a következő leiratot intézte özv. gróf Teleky Sándor néhoz 5597 eln. szám alatt: Méltóságos Grófnő! Ó cs. és ap. kir. Felség: Méltóságos grófnénak és dr. Jókai Mórnak mint a magyarországi nőegyletek kiküldöttei által f. évi szept. 21-én

tartott gyűlés elnökeinek felség-folyamodványa következtében legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy néhai Ó csász. és kir. Felsége Erzsébet királyné iránti hála és kegyelet jeléül a magyarországi nőegyletek által létesítendő jótékony alapítvány az „Erzsébet királyné alapítvány” nevet nyerje. Erről van szerecsém méltóságos Grófnét tisztelettel értesíteni. Fogadja Méltóságod stb. Perczel Dezső, s. k.

Ő Felsége legkegyelmesebb hozzájárulása és a hazájukon forró szeretettel csüngő magyar nép önzetlen támogatása révén immár rövid idő alatt testet ölt imádott királynénk megdicsőítését célzó „Erzsébet királyné alap”, mely valóban méltó lesz ő hozzá és állni fog időtlen időkig.

I R O D A L O M.

* **Örök naptár.** Sok kísérletezés után végre egy igazán praktikus örök naptárt sikerült szerkesztenie Bacsó Ferencz, fővárosi állami tisztviselőnek. Eltérőleg az eddigi komplikált szerkezetű és használhatatlan Örök naptárok-tól ennek szerkezete éppen olyan mint egy közönséges naptáré, tehát mindenki által, minden esztendőre közönséges naptárként használható. Aki egyszer megveszi e könyvet, örökre ellátja magát naptárral, de kezében bírja egyidejűleg az összes elmúlt évek teljes, tökéletes közönséges naptárát is. Megfigyelhetjük ezekből naptárrendszerünk különféle váltakozásait, ami bizonyára mindenkire nézve fölülte érdekes és tanulmányos dolog; a mikor tetszik rányithatnak egyszerre születési évünkre, vagy más emlékeztetés évként naptárára s érdeklődéssel szemlélhetjük, hogyan estek azon évben a hétköznapi és az ünnepek; feltárja e mű előttünk a múlt és jövő képét s így a legkényelmesebben tehetünk belőle pontos naptári megjelöléseket ugya multra, mint a jövőre nézve, ami különösen hivatalokban és irodákban rendkívül becsessé

TÁRCSA

Az apa.

Irta: *Marossy László.*

A gyönyörű fekvésű Mátra körüli vidéken nem volt híresebb leány Bogár Julcsánál. Büszke is volt rá a falu népe. A legények, ha ünnepnapon összejöttek a templommal szemközti kocsimában — a keresztelést a papnál is jobban értő Jezik tájdmára — nem igen fogyasztgatták a gyanus izt hegy levét, hanem a szárazfával felfegyverkezett fekete művészek talp alá huzása mellett csak úgy rakták a nótákat. Az ajtón s ablakon bekacsingató leányok szintén irigykedve nézték Bogár Julcsát, kinek karesú derekát majdnem hajba kapva ölelte át az a sok deli ifjú, hogy szelvésként ragadják a tánczra.

Hiába! Azok a sokat moudó, szelid fényű, bívós tükrű szemek, melyek gyémántképen lüldöklöttek az ifjaknak szerelem nélkül oly sötét szívvilágában, az a szabályos arc, melyre a szépítő port tenni istenkisértés volna, azok a pieziny piros ajkak, melyeknek érintéseért a föld kinjait kiálotta volna a szerelemsóvárgó ifjú. Julcsa, ha dalra esendült, a csalogány is, panaszhelyett vigan zengett; az a szép sugár termet, hóféhér, pihegő keblecskével, derékon alul érő, hullámozó fekete hajjal de el is tudták kábitani azokat az ábrándozó kebleket. A falu poétája, a siriratokon kívül, csak róla faragott nótákat, a nép közt kipuhatolhatlan módon csak Bogár Julcsáról szóltak az egyszerű, de mégis csinos dalok. Fent a Mátrán, a pásztor-tüzek mellett a bívós regékbe az ő neve is befüződött, az ő nótáját csalták ki a méla hangú tilinkókból; róla álmodott soká, mélyen a pásztor.

Kérték a kezét sokan, de Bogár András mindig tagadólág ereszté el őket.

— Rá ér még, hisz' még fiatal vagyis. — De midőn így megkérték, az apa mindig elkomorult, az areza több színt játszott, valami nagyon bántotta.

Volt a Mátrahegyen egy szép, igen okos ifjú. Szellő Andris. Szülei elhaltak, s ő ott őrizgeti kis örökségét, kevés juhait. Őt nem a kincsszomj vitte Bogár házához, mikor Julcsa kezéért esedezett, hanem az a boldogító szerelem. Julcsa csak egyszer beszélt vele s akkor keble elszorult, alig tudott hebegni pár szót zavarában s pirulásában. Szegény fiú! Midőn ott állott Bogár uram előtt, a leánynak kezéért esedett, az apa tagadólág rázta fejét. Letérdelt s könnyek között könyörgött.

— Adja nekem kigyelmed, hiszen szeret Julcsa is; kérdezze csak meg. Nem kell egy fillér se vele. Azért boldogok leszünk a szegénységben is.

Nem adta neki! Búsán távozott vissza nyájához. Julcsa sírt, mint a kis gyermek, hiába adta meg neki gazdag apja a kényelmet, hiába vett neki urias ruhát, csillogó ékszereket. Letépte s eltiporta azokat a boldogtalanságát takaró hiábavalóságokat.

Nem ment többet sehova, otthon maradt s elpanaszlá fájdalmát a kis kert szerény virágainak, s lassan ő is elveszté jókedvét, de azért remélt.

Solyomváron nem beszéltek egyébről, csak Bogár leányáról. A pletykapadok megélénkültek, találgatták az apa makacsságát.

— Minek is adná férjhez, el bírja tartani. Van annak pénze, mint polyva. Láta komám asszony nála azt a nagy vasládát? Abban mind bankók és aranyok tanyáznak, — mondogatá egyik.

— Hja! Lehet is annak, ki az ördöggel cimborál. Lám, én is kerestem Solyomvár romja között a vár régi urának elásott pénzét, de koppant az állam tőle. Kiásta azt már régen Bogár András. Bezzeg nem volt a neve hat esztendővel ezelőtt is — mikor még

jövevények voltak, Pénzes. Most ő az egész környékben a leggazdagabb, neki van a falu közepén a legszebb köháza, mondogatá a másik.

— Mind igaz, de hát pártában csak nem hagyhatja Julcsát. Szegény lelkem! Ugy panaszkodott a multkor is, hogy mindig magának kell a háznál lenni, apja néha egy hétig is oda van, s ha haza jön, s azt gondolván, hogy ő alszik, titkon susognak. Itt valaminek kell lenni.

— Nini! Hallotta már komámasszony, — vág bele a másik, hogy statárjam van kipunálkálva? Hé-káson is két boltot törtek fel. El is fogtak már sokat, ott hüssölnek a megyeház kóterében. Össze is üttek már itélni felettük az urak. Fel is akaszt. .

— Nagyobb baj az, hogy valami szörnyeteg állat van a kék tóban. A pásztorok látták is már. Följár a Mátrára s egymás után nyeli el a juhokat, sőt már két játszó gyermeket is felfalt.

— Iszonyú! Hát az „ezer mester” mit szolt hozzá — kérdezi az egyik.

— Meglátta, de ő nem tud ellenszert tenni, azt mondta, hogy az sárkány, úgy néz ki, mint a milyent a multkor az az állatmutogató a városban nézeteti. Nagy károkat okoz, már nem is igen merik a környéken őrizni a nyájakat.

Mig ezek így beszélgetnek, addig Bogár András házánál zokogás s feleselés hangzott. A gazda haza jött. Igen izgatott lehetett. Gyorsan járt-kelt, mormogott magában.

— Ugy kell tennem, különben veszve vagyok. Hej, te Zöld János, de boldogtalanná is tettél. Mióta a békási betörésnél segédkeztem, mióta büntársad vagyok, valami üldöz . . . itt bent. Aludni, enni sem tudok már. Hej, szegény boldogult feleségem, csak te élnél, nem vetemedtem volna ennyire, megóvtál volna engem. Lemondanék e gonosz életéről, mely megtörtt,

teszi ezt a naptárt. — Külső alakja is méltó lesz belső tartalmához, a mennyiben díszes kiállításban, pompás színnyomtu cím képpel jelenik meg a könyvpiacra. Ara mindennek daczára csak 1 frt. s a kik közvetlenül a szerzőnél rendelik meg a pénz előleges beküldése mellett, mindazok bérmentes ajánlott postai küldéssel kaphatják kézhez azonnal a megrendelés beérkezése után. A szerző czíme: Bacsó Ferencz állami tisztviselő, Budapest, VIII. ker. József-utca 54 sz.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1898 október 27.

— Lapunk mai számához egy félív hirdetési melléklet van kapcsolva.

— **Gyászjelentés.** A legmélyebb fájdalommal telt szívvel tudatom, hogy drága nőm, az én egyetlen boldogságom gróf Kreith Béláné született Fárnek Janka 47 éves korában október 9-én reggel az egkekbe költözött. Temetése október 11-én kedden délután 3^{1/2} órakor lesz a Park-klubbal szemben levő Stefánia-ut 51 számú villából. Fájdalmamat vigasszal enyhíteni nem lehet. Az Isten fogadja őt angyalai közé. Budapest, 1898. október 10. Aldás és béke poraira! Gyászolják: gr. Kreith, Fárnek, Kerekes, Gottscheer, Czibur, Walkovszky, Noszlopy, Teszáry, Oláh, Batta családok és boldogtalan férje gr. Kreith Béla.

— **Harmadik magy. kir. osztálysorsjáték.** Az előtűnik fekvő sorsolási tervezet szerint a harmadik osztálysorsjáték első osztályának húzása november hó 17-én és 18-án lesz és tisztelt olvasóinkat különösen figyelmeztetjük a Török A. és Társa budapesti cég hirdetésére. Ezen általunk ismert céget azért ajánljuk, mert ez szigorúan pontos és vevőit legjobban szolgálja ki. Ugy látszik, hogy Fortuna istenasszony különös kegyével árasztotta ele céget, mert értesüléseink szerint az első és második sorsjáték alkalmával körülbelül egymillió ötszáz ezer korona nyereséget fizetett ki vevőinek. A nyeremények száma, valamint a sorsjegyek árai az I. osztályhoz — és pedig egy egész 6 frt, egy fél 3 frt, egy negyed 1 frt 50 kr, egy nyolezad 75 kr. — ugyanazok maradtak a harmadik sorsjátéknál is. A ki tehát a szerencsének kezét akar nyújtani, forduljon bizalommal Török A. és Társá felárusítókhöz Budapestben.

— **Első mezőgazdasági országos kiállítás Szegeden.** Az „Országos Magyar Gazdasági

Egyesület” ügyis mint a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségének központja a Szegedi Gazdasági Egyesülettel karöltve a földművelésügyi miniszter támogatása mellett 1899 évi szeptember hó 3-ától bezárólag 10-éig Szegeden országos mezőgazdasági kiállítást rendez. A kiállítás országos jellegéből folyólag a mezőgazdaság minden ágát felölelné, és ennek megfelelőleg a következő 6 csoportra oszlik: I. Élőállatok és állati termények kiállítása. II. Földművelési és növényi termények kiállítása. III. Szőlőművelés, borszat, gyümölcs és kertészeti kiállítás. IV. Mezőgazdasági gépek és eszközök kiállítása. V. Házi és mezőgazdasági iparok kiállítása VI. Erdészeti és vadászati kiállítás. Az egyes főcsoportok már a munkálatokat meg is kezdték, úgy hogy a kiállítás általános programja már a jövő hó végén közzé van forgó. Különösen érdekesnek ígérkezik az állatkiállítás; a mely első sorban az Áltöld állattenyésztését volna hivatott a nagyközönségnek bemutatni. Az állatkiállítással kapcsolatban egy országos löverseny is rendezetné és a szegedi gazdasági Egyesület már meg is tette a kellő lépéseket a versenypályának bejegyeztetése iránt. Általában a rendező bizottság főüfűt helyez arra, hogy a kiállítás tanulságos legyen, és hogy a kiállítókra nézve közvetett anyagi haszonnal is járjon, és így nem annyira a mennyiségre, mint inkább a minőségre fogja a súlyt helyezni a kiállítandó tárgyak megválasztásában. A kiállítás iránti érdeklődést nagyban fokozza az, hogy annak védnökéül József Főherceg Ő fensége fog felkérni; a ki mint az ország első birtokosa is a magyar gazdaközönség körében nagy rokonszenvnek örvend. A kiállítás díszelnökéül felkértek Dr. Darányi Ignác, földművelésügyi miniszter, Gróf Dezsényi Aurél az „ONGE” elnöke Kállay Albert, Szeged szabad kir. város főispánja, Pálffy Ferencz polgármester és Zsótér Andor, a Szegedi Gazdasági Egyesület elnöke. A kiállításnak külön háziipar csoportja is lesz, a mely különösen az Alföld speciális viszonyaira nagy fontossággal bír. Ennek a csoportnak a rendezése a Szegedi Kereskedelmi és Iparkamara vállalkozott, a mi már maga is biztosítja a kiállítás sikerét. A rendező bizottság Bujauovich Sándor, az „OMGE.” alelnöke vezetés alatt általában mindent elkövet arra nézve, hogy az érdeklődést a kiállítás iránt a legszélesebb körökben is felkeltse, hogy minden szakerőt a rendezés körül foglalkoztasson, és hogy általában a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségének ezen első nagyobb szabású szereplését siker koronázza.

— **Főntos az Osztálysorsjáték minden résztvevőjére,** hogy a húzási listának, valamint az ujtási sorsjegyeknek idejekorán birtokában legyen. — Az osztálysorsjáték létezése óta a jó hírnévnek örvendő

főgyűjtőde Lukács Vilmos Budapest (Sas utca 1.) ezen tekintetben a játékosok kívánalmainak legpontosabban megfelel, úgy hogy ennél fogva ezen céget a nyeresé esetén mindenkor tanúsított a legszigorúbb discretió folytán és a bármely összegű nyeremények gyors és kulans kifizetése következtében osztálysorsjegyek beszerzésére legmellegebben ajánlhatjuk.

Iparkamarai értesítések.

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a közös hadügyi miniszter úrtól vett értesítés alapján felhívja az érdekelt kisiparosok figyelmét, hogy a közös hadsereg 1899 évi felszerelési és ruházati szükségletének $\frac{1}{4}$ része a magyar kisipar által lesz fedezve. Szállítandó nevezetesen 16115 pár különféle lábbeli és 29677 db különféle szíjgyártó munkák. Ezen hirdetményre oly megjegyzéssel hívjuk fel a pályázói ohajtókat, hogy a részletes pályázatot és feltételeket a hivatalos órák alatt bárki is megtekintheti a kamara irodájában, a hol felvilágosítással is szívesen szolgálunk. Különben az árlejtés magyar fordításban a Budapesti Közlöny október 19 számában meg fog jelenni.

*

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a földművelésügyi miniszter úrtól vett értesítés alapján közölni teszi, hogy a Berlinbe szánt magyarországi friss hús küldeményeket állami állatorvos által kiállított és hiteles német fordításban is mellékelt olyan bizonyítványnak kell kísérnie, mely igazolja, hogy a bevitt és közegészségügyi szempontból Berlinben új vizsgálat alá vett hús olyan állattól származik, mely a levágás előtt élő állapotban megvizsgáltatott és ez alkalommal felismerhető betegségtől mentesnek találtatott.

*

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a kereskedelmi miniszter úr megbízása következtében ezenel tudatja, hogy az odessai oszt.-magyar főkonzul tudósítása szerint az odessai osztrák-magyar segély egy-let alelnöke Schwarzkopf Mór császári tanácsos és nagykereskedő kész egy osztrák v. magyar származású kereskedelmi növényeket egy év tartamára havi 100 onbelnyi (163 frt.) fizetés mellett irodájában abból a czélból alkalmazni, hogy az illető Oroszországba leendő kivitelünk érdekében teljesen minősített kereskedelmi ügynökké kiképezze. A növények fegyelmi tekintetben a főkonzulatusnak lesz alárendelve. A miniszter úr megbízta kamaráikat azzal is, hogy az állásra saját területünket illetőleg pályázatot hirdessünk. Ennek föltételei a következők:

Öszlűtté tesz, Késő . . . késő! Statárium a nyakamon. . . Akasztó! Brr! Hozzá kell adnom lányomat. Szegény leány! . . Mit? Hozzá törődik majd. Az én leányom rablógyilkos felesége. . . Mindegy! Zöldnek ezinkostársra vagyok. Tegnap rám szólt;

— Adjá kend Julesát nekem. Én szeretem. Van pénzem sok, ugyis szőkőtt katona vagyok, most üldöz a bíróság, kutat. Megesküszöm Julesával. . . de minek is az az eskü? Mégis, látszat kedvéért át kell esni ezen a bolondságom is; adok a papnak tízannyit mint szokás, s három nap múlva, esküvő után kimegyünk más országba. Ott nem keres senki. Adjá nekem mert másképp elárulom magammal együtt Bogár uramat is, s akkor viszket majd a torka a levegőben.

— Julesa! Jöjj elő! Te e percztől Zöld Jánosné vagy.

Julesa mereven nézett atyjára s egyszerre könnybe lábbadtak szemei.

— Atyám, te nem adhatsz olyanhoz, kit nem is ismerek, nem szeretek.

— Ha mondom! tagadást nem ismerek.

Julesa atyja lábaihoz rogyott, s átkarolta.

— Könyörülj rajtam, én Szellő Andrist szeretem.

— Hallgass! Ma este eljön leendő férjed, s holnap megesküdsz vele.

— Anyám emlékére kérlek, atyám, ne légy szívtelen magzatodhoz.

Bogár András egész valójában reszketett, lábai ingadoztak, szeméből két csillogó könnyesepp hullott leányára. Egyszerre letérdel zokogó gyermekéhez, kezével szemeit eltakarja.

— Bocssás meg Julesa, én nagy bűnös vagyok. Hallgattam eddig, de megmondom, mi nyomja szívevemet. Mint a nyomorult féreg, én is szeretem életemet, s érte téged akarlak áldozatul dobni. Ne nézz rám, ne fertőztesd szemeidet. —

— Atyám! Kelj fel, ne sirj! — kiáltá Julesa, s atyját átkarolta.

— Hagyj a földön. Te vagy minden örömem, másképp tán nem is élnék. Meggyódom neked, hogy én, hallod? én, apád, egy rablógyilkos czimborája vagyok, hogy az istállón kívül, — mely becsületes keresményem, s egykor lakásom volt; — mind, még a mi rajtad van is, rablott tárgy. Én tolvaj vagyok.

Julesa már nem sirt, elföldte szégyentől piruló arcát, majd felegyenesedett, megvetően nézett atyjára, s elfordult.

— Gyauitottam! Nekem hát mig saját becsületem

van meg, kelmed neve homocskolt. Oh anyám, ha látnád fájdalmamat! Mért tette ezt — nehezen mondta, majdnem nyögte ki a szót: atyám?

Az hallgatott, szemeit lestitte. Megdöbbenő az, midőn gyermeke, mint bíró előtt áll az apa, mint bűnös. Nem volt oka rá, van két keze, megélhetett volna? Tán értem? Hiszen én is tudok dolgozni! Le veled, gyalázatos uton szerzett ékszer, félre bűnnel bemoes-kolt ruha, mert megégetitek testemet! Ezzel leránta ujjáról a gyűrűt, leszakítá nyakáról a gyöngysort, ruhákat, s a sarokba dobta. Oda ment anyja ládájához s kivette örökségül maradt ruhadarabjait.

— Megcsinálom magam, ezt nem halálos tétessel szerezte sirban pihenő anyám. No, most jöjjetek kérők, könyörögjete kezemért nemes Bogár András gazdánál. Nó Szellő Andris, kell-e most koldus létetre is a tolvaj leánya?

Az apa még most is ott térdelt némán, s alig hallhatóan esedezett:

— Könyörülj, leányom!

Julesa hangosan zokogott, majd lehajolt atyjához, s felemelte.

— Mit kíván atyám tőlem? Én mégis leánya vagyok parancsoljoo!

— Zöld János, ha neki nem adlak, elárul. Már te néked sincs nagy kedved az élethez, felelt Bogár András.

— Azt akarja atyám, hogy egész életre boldogtalanná tegyen? Jó, engedelmeskedem, hogy élete el ne vesszen, megteszem. Ugyis megtörte már minden örömet, hadd éljek, mint az élő halott, úgy sem soká húzom. Az apa bűnének elhallgatásáért legyen hát áldozat, de ott legyen mellettem, ha esküszöm, ha kimon-dom az örök ígét egy rablógyilkosnak.

— Hála legyen neked, leányom, hogy életemet megmented! — szólt az apa, s lányát átölelni akarta, de az lassan eltola.

— Térjen meg atyám, s legyen nyílt tetteiben. Szomorú dolgok folytak le ezután pár nap alatt a kis falucskában. Az esküvő megtörtént. . .

De milyen volt ez? Beszélük, hogy a menyasszony halott-halavány volt, apja a megtört, roncsolt bús alak, mellette állt, s úgy ösztöngé az eskű. Azt is mondják, hogy Bogár Julesa, most már Zöld Jánosné anyja ruhájában esküdött meg, pedig selyemben, bárszonyban tehetett volna. A babonások megint másra magyaráztak.

Mondják azt is, hogy az esküvő éjjelen kardos

és puskás egyenruhás alakok zavarták meg a nász-lakomát, s magukkal vitték Bogár Andrást, s Julesa férjét: Zöld Jánost, a fiatal asszony pedig nagyon sirt. Hogyne? Hiszen szeretle! Találgatták azesemény okát.

Másnap már megtudták, hogy az elfogottak nagy bűnösök. Julesa férje rablógyilkos, bűntársa pedig Bogár András, kivel a hékási zsidót is kirabolták. A Bogár András holmait mind elvitték, be a törvényszék-hez. Bizonyos, hogy a statárium miatt bűnhődni fognak.

Volt beszéd a pletykapadon. Hát mégsem az omladék Solyomvárban, lidércfény és sepritzéssel ásta ki azt a sok pénzt Bogár András. — A lánya, Julesa, most a hegyen van, Szellő Andrisnál. A városban is volt könyörögni atyjáért, de elutasították.

Mig ez történt, azalatt egy másik rendeletet dobolt ki a kisbíró a faluban. Vala pedig az, hogy a ki azt a szörnyeteg roppant károkat okozó állatot megöli, nagy jutalomban részesül.

Szellő Andris és Bogár Julesa törték rajta a fe-jüket, mi módon tehetnék élettelené az állatot, miről már azt is beszélték, hogy tüzet lövel ki magából s hogy nagyszárnya és sok feje van.

A szükségben az ember feltalálja magát. Andris egy szót sem szólt, csak szeme sugárzott az örömtől. Bement a rögtönítélő bírósághoz, s mondá, hogy ő megöli az állatot, ha Bogár Andrást szabadon eresztik. Hiszen ugy sem igen nagy a bűne, s már megbánta. Mivel Solyomvár lakói is könyörögtek Bogár Andráért, — ki rajtuk oly sokat segített — a kérelemnek hely adatott.

Andris ígérete szerint egy juh bőrét kifordítván, bele oltatlan meszet tett, s azt ismét bevarrta. Az a borzasztó állat szokása szerint a kék tóból kijött a zsákmányra, s azt befalta.

Ennek folytán gyomrában, a víznedvek az oltatlan mésszszel érintkezvén, égés s aztán halál állt be.

Diadallal vitték be Bogár Andrást váltságdíját a pásztorok, Andris élén a hatósághoz.

Kittűnt, hogy a rettegett állat, egy állatseregletből kiszabadult krokodilus volt. —

Bogár András is kiszabadult. Öreg, ősz ember már, térdein kis gyermekek lovagolnak. Boldog, megelégedett, mint Julesa leánya, kinek férje Szellő Andris. Szegények, de mind az, mivel birnak, becsületes munkájok jutalma.

Az állás elnyeréseért folyamodhatnak kereskedelmi iskolát jó sikerrel végzett ifjak. A folyamodványban részletezni kell, az illetőnek eddigi foglalkozását, magaviseletét és nyelvismereteit. Előnnnyel fog birni oly pályázó, a ki kivételünk érdekében már gyakorlati képzettséggel bír és az orosz nyelvben némileg jártas. A pályázatok f. évi november hó 15-ig a kamarához nyújtandók be.

*

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a kereskedelmi m. kir. miniszter úrtól vett leirat alapján felhívja az érdekeltek figyelmét, hogy a Berlinben székelő császári és királyi nagy követségünk szerint az 1897 évi október hó 1-én Németországban életbe léptetett törvény alapján margarin, vaj, sajt és zsírléleknek Németországban történő bevittele alkalmából, a határvonalai vámhatóságok, nem különben a rendeltetési hely rendőri közegei a legszigorubban tartoznak figyelni arra, hogy efféle kereskedelmi czélokra szánt zsiradék illetve élelmi czikket tartalmazó küldemények, tartalmukat illetőleg feltétlenül helyesen bevallva érkezzenek illetve véteszenek át.

C S A R N O K.

A fekete légy.

(Vége.)

Elelte nem volt más, csupán emlékezés. Emlékezés jóra, rosszra. Kora ifjúságának egyes mozzanatait kezdtek rémtületes közvetlenséggel megelevenülni. Deabérczek hullámos zöldje, a rétek fűde smaragdja, a természetfensége, színpompája mind, mind egyetlen gondolatra vitte vissza. . . Mily esendes volt akkor is az erdő? . . Mint reszketett a falombokon áttörő napfény? . . Egy-egy fehér mészkő, vagy egy mobos fatörzs, a rigó rikkantása, mind arra a végzetes napra emlékeztette. De legrettenetesebb volt rá nézve, ha azokat a nagy, csillogó, aranyzománczu legyeket megpillantotta. Egy ilyen ostoba állat a lélegzetét is megállította. Üldözte, hajszolta őket, mintha intő, fenyegető büntérszai lettek volna. Volt idő, amikor zümmögni vélte őket januárban, a közgyűlésen, szónoklás közben, ijedt, kimeredő szemekkel kapkodva utánok, holott seholse voltak. Barátai közt, családjá körében gyakran kiáltotta eltorzult arczczal: hajtsátok ki ezt a legyet! Megöl! Dög-légy! . . Hulláról száll! . . S az emberek megütközve látták, mint küzd a láthatatlan ellenséggel.

Majd az olvasásban keresett menekülést. Mindhiába volt. Annak a végzetes napnak minden mozzanata, az utolsó fűs zálíg ott élt, megjelent lelki szemei előtt. Most már tisztán látott mindent. Büns volt. Ő nem tett semmit, csak azemeit a Brunó tekintetével egyetértőleg összevillantotta. De hát lehet-e bünt elkövetni a szemek pillantásával?

— Igen, suttogetta egy hang belsejében, egy ember pillantásában emberek, sőt országok sorsa rejtőzhetik. Álmatlan éjszakák sorát nyugtalanul fetrengve, fel-felriadva töltötte el. Ha elszenvedt és álmodni kezdett madárdalos, verőfényes tavaszi napról, csalisos erdő éjjeléről, egy tompa tités zuhanása riasztotta föl. . . Most sujtott le Brunó. . . Majd máskor beszédet ballott, majd a nagy fekete légy zümmögését. . .

Egető, kínzó nyugtalansága elől hiába keresett menekülést. De mégis volt egy hely: a hitves szeretete, ahol a hánykódó lélek titkos nyomorusága, az asszony szerető figyelme, gyöngédsége folytán enyhülést talált. Az asszony persze hiába kutatta a mindinkább növekedő búskomorság okát. A dus vagyon, a százféle szórakozás nem tudta félrazni töprengéséből. Az egykor hatalmas, dolgos ember összeesve, maga elé bámulva ült, ült, vagy bolyongott, megoldhatlan rejtélyén gondolkozva, egyszer hülyén, más-szor csekélységek fölött önkívületig feldühödve. Ilyenkor csakis az asszony tudta lecsillapítani, akinek elég volt, ha kezét a férj kétségbeeséstől kinzott homlokára tette, hogy egyidőre visszatérjen a jelenbe, övéi közé.

— Börtönbe, vagy a koporsóba — suttogetta sokszor önfelédten. A börtönbe! . . Igen, elmegy és feljeleni magát. De ekkor eszébe jutott a fia, aki birói pályára készül, veje és unokái, akik az ő gyalázatának és bünének osztályosai lennének.

— Nyomorult, hitvány emberi törvények, sóhajta fogcsikorgatva, amik képtelenek az igazságos büntetésre, amik képtelenek büntetni úgy, hogy a bűnösrel együtt ne sujtának ártatlanokat is!

Tehát a halálba!

Erre pedig nem volt bátorsága.

Az orvosok kutatva és fehetetlenül állottak az esettel szemben.

*

Egy nap Dosztál Henrik fekvő beteggé lett. Az orvos valami gyógyszerrel rendelt, amit óránként kellett bevenni. A Dosztál zsebórája el volt romolva, a fali órát pedig, mert hangosan ketyegett, meg kellett állítani. Ezért az asszony csecsebecsési közül egy órát keresett elé s e szerint adta be az orvosságot. Az órát nyitva ott hagyta a beteg ágya mellett az éji

szekrényen. Az óra egyszerű tompak óra volt, szám-lapján nagy fekete légy volt emailban festve. A légy teste, szárnyai szabályos időközökben arany-zöldes színben fel-feltündökölték.

Dosztál Henrik halálos rémülettel nézett az órára. Hol vetted ezt az órát? hörgé levegő után kapkodva. . .

Az asszony észre se vette a felindulását.

— Egy régi családi ereklye. A párját a testvérem vitte el magával, ezelőtt huszonöt évvel. De nem tudjuk, hova lett, eltűnt, elveszett, nyoma veszett a nagy világban. Utolsó levelét Budapestről írta. . . De azért nem hallottunk felőle hirt. . . Ki tudja hol van. . .

Dosztál Henrik megsemmisülten esziggeszté le fejét, majd visszahanyatlott a párnájára.

Egyszer csak felkelt, felöltözött és azt mondta, hogy jobban érzi magát s nem vesz több orvosságot.

Kiment az utcára.

Már most felesége sincs! Tehát ő azt az asszonyt ölette, boldogította, a kinek testvérét meggyilkolta vagy halálának bűnrészesze volt. És ő most élje le életét ennek az asszonynak szerető gondozása alatt? . . . Nem, ez lehetetlen!

Az emberek lelkét, a tengernyi bűnök, erények gyakran forrongó keverékét, valami titkos erő tüzi ismeretlen czéluk felé.

A hömpölygő áradatból, mint valami erjedő anyag mélyéből fel-felszállt olykor egy gyöngyszem, fel az ég felé, Istenhez, tán a semmiségbe. . .

Ez: az ima.

Koronás fők, koldusok, lángelmék és hülyék mennek a sziklás nap sütötte tájra, a szent sir felé. Énekelnek, imádkoznak, lábukat felvérzi az út röge, a forró uap beve sorvasztja vérüket. S az egykor büszke homlokot, a szikrázó éleket, a világot bódító eszmék bölesőjét oda értetik a sziklasir hideg kövéhez. Keresik, amit elvesztettek: a lélek harmóniáját.

Utra kelt Dosztál Henrik is, senkitől se véve búcsút, lopva, észrevétlenül.

Már évek multak el, sőt holtak is nyilván itották.

Vajjon vissza jön-e még? . . .

Szerkesztő üzenete.

Csak egy kis tévedés. . . Nem közölhetők.

Nyílttér.

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. leg-ujab mintázatok és színekben valamint fekete, fehér és színes, **Henneberg selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín- és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen, valamint házhoz szállítva **mintákat pedig postafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) **Zürichben.** Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó

Hirdetések.

2925—1898 tkvi szám

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi hogy az Albina nagyszeheni pénz-intézet végrehajtónak Marginean Tódor drombári végrehajtást szenvedő ellen 74 frt 50 kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a drombári 179 szíjkyben A + 1—6, 9, 10, 11, rsz alatt foglalt ingatlanra összesen 315 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok **1898 évi november hó 14-én d. e. 9. órakor** Drombár község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is elfog adadni

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben vagy az 1881 LX t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 november 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881 LX t. cz. 170 § értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir törvényszék mint tkvi hatóságtól

Kelt Gyulafehérvárt 1898 évi június hó 24 én

A kivonat hitelességét igazolja

M u n t y á n M i k l ó s, kiadó.

3101—1898 tkvi szám

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyfthvári kir trvszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Rainay Ignác gyfthérvvári ügyvéd végrehajtónak Zsoszán Nikulaené sz Vos Rachila alvinczi lakos végrehajtást szenvedő ellen 22 frt 17 kr, tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében

az alvinczi 17 szíjkyben A + 2 rsz alatt foglalt ingatlan 1/2 részére összesen 320 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok 1898 évi **november hó 15-én** délelőtt 9 órakor Alvincz község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is elfog adadni

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881 LX t-cz 42 §-ban jelzett ár folyammal számított és az 1881 november 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881 LX t-cz 170 §-sa értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről, kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

A kir törvényszék, mint tkvi hatóságtól

Kelt Gyulafehérvárt, 1898 évi június hó 25-én

A kivonat hitelességét igazolja:

M u n t y á n M i k l ó s, kiadó.

2434—1898 tkvi szám

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyfthérvvári kir trvszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a királyi kincstár végrehajtónak Plésa Jova és társai limbai lakosok végrehajtást szenvedő elleni 197 frt 50 kr, tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a limbai 77 szíjkyben A + 24—28 és a limbai 231 szíjkyben A + 2 rendsz alatt felvett ingatlanokra és pedig a 77 szíjkyben 413 hrsz 28 frt, 465 hrsz 4 frt, 466 hrsz 4 frt, 467 hrsz 4 frt, 500 hrsz 22 frt, 592 hrsz 21 frt, 593 hrsz 45 frt, 672 hrsz 17 frt, a csügedi 231 szíjkyben A + 158 hrsz 160 forint és összesen 391 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok 1898 évi **november hó 16-án** délelőtt 9 órakor Limba község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is elfognak adadni

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881 LX t-cz 42 §-ban jelzett, árfolyammal számított és az 1881 november 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881 LX t-cz 170 § értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

A kir törvényszék, mint tkvi hatóságtól

Kelt Gyulafehérvárt, 1898 évi április hó 25-én

A kivonat hitelességét igazolja

M u n t y á n M i k l ó s, kiadó

2432—1898 tkvi szám

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyfthvári kir trvszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir kincstár végrehajtónak Csóka György sósapataki lakos végrehajtást szenvedő ellen 120 frt 41 kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sósapataki 89 szíjkyben A + 1—10, 12—20 rsz és pedig: 1 rsz 150/1 hrsz 160 frt, 2 rsz 155 hrsz 7 frt, 3 rsz 351 hrsz 67 frt, 4 rsz 359 hrsz 128 frt, 5 rsz 379 hrsz 59 frt, 6 rsz 651/2 hrsz 43 frt, 7 rsz 712/1 hrsz 36 frt, 8 rsz 797/1 hrsz 74 frt, 9 rsz 942 hrsz 108 frt, 10 rsz 970 hrsz 13 frt, 11 rsz 1106 hrsz 57 frt, 12 rsz 1529/2 hrsz 64 frt, 13 rsz 1550 hrsz 49 frt, 14 rsz 1569 hrsz 88 frt, 14 rsz 1570 hrsz 120 frt, 15 rsz 1676/2 hrsz 12 frt, 16 rsz 1736 hrsz 108 frt, 17 rsz 1868/2 hrsz 94 frt, 18 rsz 1913/1 hrsz 23 frt, 19 rsz 1977 hrsz 27 frt, 20 rsz 823 hrsz 124 frt, és összesen 1442 frt, becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok 1898 évi **november hó 23-án** délelőtt 9 órakor Sósapatak község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is elfognak adadni

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881 LX t-cz 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 november 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881 LX t-cz 170 § értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir törvényszék, mint tkvi hatóságtól

Kelt Gyulafehérvárt, 1898 évi április hó 25-én

A kivonat hitelességét igazolja

M u n t y á n M i k l ó s, kiadó.

2553—1898 tkvi szám

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyfthvári kir trvszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir kincstár végrehajtónak m. portusi Musztean Györgyné végrehajtást szenvedő ellen 152 frt 12 kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a maros-portusi 7 szíjkyben A + 1 rendsz 13/1 14/1 hrszám alatti ingatlan térfhaszonélvezet és épület tulajdonára összesen 438 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok 1898 évi **november hó 29-én** délelőtt 9 órakor M-Portus község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is elfog adadni

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben vagy az 1881 november 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881 LX t-cz 170 §-sa értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

A kir törvényszék, mint tkvi hatóságtól

Kelt Gyulafehérvárt, 1898 évi június hó 2-án

A kivonat hitelességét igazolja:

M u n t y á n M i k l ó s, kiadó.

Pontos cizim.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Szép

asztali alma

kilója 10 kr. láda és csomagolás 30 kr.
az ár előleges beküldése mellett szállít 50
kilónyi ládat, kívánatra többet is.

MATHIAS MIHÁLY, kereskedő
Nagy-Disznódon. [Erdély.]

Hangok a közönségeköréből.

Köszönő levél Amerikából.

Az eredeti levél copijája, szóról-szóra magyarra fordítva.

Wilhelm Ferencz urnak,
gyógyszerész

Neun-Kirchen, (Alsó-Ausztria.)
New-York, 1898. május 18.

Tisztelt Uram!

1895. november 12 podagrás beteg lettem, annyira, hogy az ágyban kellett feküdnöm. 8 hónapra át folyton egy oldalon fektettem, képtelen egy kis mozdulatot is tenni. Megfogytam 175 fontból 130 fontra, jelétül annak, hogy évek hosszú során át, mily kínokat szenvedtem. Semmiféle curát sem hagytam használatlanul, sőt a Lini-ments Electric, török fürdőket és minden lehét és lehetetlen dolgokat próbáltam, és daczára annak még sem érzem magam jobban, ugyanígy, hogy a kezelő-orvosom azt mondta, hogy nem fogad el tőlem pénzt, mivel már annyit költeztem hiábavalóságra.

A véletlen úgy akarta, hogy egy régi barátommal találkozzam, a ki nekem Wilhelm antratriai, **antireumathiai-theáját** ajánlotta, mondván, hogy ez haladéktalanul gyógyítja a podagrást. Elbeszéltem neki, mennyi mindent használtam már, és kevés bizalmat helyezek az új szerbe is. Ugy látszik a sors keze működött, a menyinyben önhöz fordultam és szívem sugalta, hogy még kell léteznie egy lénynak, a ki az én megmentőm lesz. És meggyőződtem róla, hogy ilyen megmentő csakugyan létezik. Három éven át szenvedtem kínjimat nem tudom leírni, és nem találok kifejezést boldogságnak, miután most már úgy érzem magam, mint egy újonnan született gyermek, nem kimélve a világ összes kincseit a Wilhelm-féle „antratriai, antireumathiai vértisztító theájáért. Uram, akarc olyan szíves lenni, részemre postafordultával küldeni 6, 6, O. D. 1 tucet (12 csomag) abból a Wilhelm antitritiai, antireumathiai vértisztító thejából Minden jót kívánva, hosszú életet és egészséget, maradok alázattal

Gordon M József, 179 orchard
st. New-York. Egyesült-Államok, Amerika

Kapható minden patikában. Főraktár.

A Sándortelep“ Ujvidéken

az ez idei terméséből még rendelkezésre levő készletből, 1898. novemberi és 1899. tavaszi szállításra, a következőket hozza **eladásra:**

1 millió fásojtványt, 300,000 drb zoldojtványt,

fajtiszta RIPARIA PORTALIS, RUPESTRIS és SOLONIS alanyon a legkiválóbb bor- és csemegetajokban és pedig olyan nagy fajválasztékban, mint minőt egy más telep sem nyújthat; továbbá több mint

150000 anyatókéből

álló anyatelepétől, fajtiszta RIPARIA PORTALIS, RUPESTRIS, SALONIS és különféle kítettő HYBRIDE fajokban

3 millió sima vesszőt, 1½ millió gyökeres vesszőt

ugy ojtási, mint iskolázatási célokra, jutányos árak mellett.

Immunis homoki szőlők telepítésére, vagy szénkénessel való eljárásra, egy igen szép szokféle hazai és a legértékesebb külföldi fajokból álló gyűjtemény európai gyökeres vesszőt jutányos árak mellett szintén eladásra bocsát.

Az 1898/99-iki idényre kibocsátott árjegyzéket, mely az eladásra kerülő fajok minőségét, sajátosságait, és művelési módját tartalmazza, kívánatra mindenkinek megküld, valamint minden-nemű tárgyi felvilágosítással készséggel szolgál a telep tulajdonos

B. Fajtiszta telepem meglátogatására

a tisztelt vevőket annál inkább is

meghivom,

mivel telepem az idei remek szép állapota

egy valódi látványosság.

Adamovich Sándor,

bornagykereskedő

Ujvidék, Bács Bodrog megye.

Szám 1986—1898 tklvi

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir járásbíró, mint tklvi batóság részéről közhirrre tétetik, hogy „Auraria“ abrudbányai takarékpénztár végrehajtónak Zsinér Juon Negrn, Zsinér Simion Negrn, és Zsinér Wasilie Negrn végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőke, ennek 1894 márczius 18-tól járó 6% kamatai, 98 frt 40 kr költség és járuléka behajtása végett az abrudbányai kir járásbíró, területéhez tartozó Mogos község 131, 137, 142, 160, 161 sz tjkvben foglalt A + 1—2; 1—28; 1—16; 1—2; 1 rendszám 1072, 1203/1, 1236, 1152/1, 1165, 1166, 1187, 1234, 1235, 1191, 1224, 1225, 1226, 1250, 1264, 1265, 1267, 1254, 1292, 1293, 1300, 1301, 1441, 1444, 2056, 2065/1, 2122/1, 2124/2 2131, 2135, 4604, 4610, 4699,

4703, 4707, 5180 hrsz. 5198, 5520, 5712, 5936, 5937, 5938, 5974, 5975, 5976, 5977, 5978, 5979, 6013, 6022, 6023, 1096, 1154, 1167, 1227, 1232, 1249, 1262, 1273, 1302/1, 2028, 2058/1, 2119, 2122/4, 5947, 5972/1, 5972/2, 5973, 6015, 1204, 1205, 1206, 1207, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1233 hr. és tartozékai Mogoson a község házában megtartandó nyilvános árverésen **1898 évi deczember hó 14 napján** délelőtt 10 órakor a kikiáltási ár 10%-ának készvagy a 42§-ban felvett árfolyammalszámitott s az 1881 évi november 1-én 3333 IM szám alatt kibocsátott rendelet értelmében óvadékképes értékpapirban bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

A kir jbiróság mint tklvi. hatóság
Abrudbányán, 1898 augusztus hó 20

Weress, kir. aljbíró.

H i r d e t m é n y.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy miután a **Magyar Királyi Pénzügyminiszterium** ellenőrző közegei a Magyar. Kir. Szab. Osztálysorsjáték **III. Sorsjáték** I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főelárusítóknak elárusítás végett kiadattak — **A Magyar Kir. Pénzügyminiszterium** által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magyar. Kir. Szab. osztálysorsjáték Sorsolási Terve. Harmadik Sorsjáték.

100.000 sorjseggy 50.000 ny eremény.

Első osztály Betét 12 korona. Huzás: 1898. nov. 17. és 18.		Második osztály Betét 20 korona. Huzás: 1898. decz. 14. és 15.		Harmadik osztály Betét 32 korona. Huzás: 1899. jan. 10., 11. és 12.		Negyedik osztály Betét 40 korona. Huzás: 1899. jan. 31 és febr. 1.		Ötödik osztály Betét 32 korona. Huzás: 1899. febr. 22. és 23.		Hatodik osztály Betét 24 korona. Huzás: 1899. márcz. 15-től ápr. 12-ig.	
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Legnagyobb nyeremény szerenésés esetben Korona 1,000,000 (Egy Millio)	
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000	1 á	80000	1 á	100000		
1 „	20000	1 „	25000	1 „	30000	1 „	30000	1 „	30000	1 jut.	600000
1 „	10000	1 „	10000	1 „	20000	1 „	20000	1 „	20000	1 kor.	400000
1 „	5000	1 „	5000	1 „	15000	1 „	15000	1 „	15000	1 nyer.	200000
3 „ 2000	6000	3 „ 3000	9000	3 „ 10000	30000	3 „ 10000	30000	3 „ 10000	30000	1 á	100000
5 „ 1000	5000	5 „ 2000	10000	5 „ 5000	25000	5 „ 5000	25000	5 „ 5000	25000	1 „	60000
8 „ 500	4000	8 „ 1000	8000	8 „ 2000	16000	8 „ 2000	16000	8 „ 2000	16000	1 „	40000
30 „ 300	9000	20 „ 500	10000	10 „ 1000	10000	10 „ 1000	10000	10 „ 1000	10000	3 „	30000
50 „ 100	5000	60 „ 300	18000	70 „ 500	35000	70 „ 500	35000	70 „ 500	35000	20 „	20000
2900 „ 40	116000	3900 „ 80	312000	4900 „ 130	637000	3900 „ 170	663000	3900 „ 200	780000	50 „	5000
3000 ny. Kor. 240000		4000 ny. Kor. 477000		5000 ny. Kor. 898000		4000 ny. Kor. 934000		4000 ny. Kor. 1061000		400 „	2000

Az I. osztály huzása 1898. november 17. és 18-án lesz. A huzások a **Magyar királyi ellenőrző hatóság,** és kir. közjegyző, jelenlétében nyilvánosan történnek a Vigadó termeiben. Sorsjegyek a Magyar. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi elárusítóinál kaphatók.

Budapest, 1898. Október hó 23-án.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Lónyai.

Hazai.

Nyomatott Papp Györgynél püs lye Gyulafehérvárrt